

Bohoslužba 9. 10. 2022

Ve jménu Otce, i Syna, i Ducha svatého.

Milost vám a pokoj od Boha Otce našeho a Pána Ježíše Krista.

Introit: Podpírej mě, jak jsi řekl, a budu žít, v mých nadějích mě nezahanbuj. (Žalm 119,116)

Pozdrav

Píseň: 289

Modlitba: Otče na nebi, Ty jsi stvořil nebe i zemi a všechno je to dobré. A my z toho smíme mít užitek. V Ježíši Kristu nám dáváš poznat, že tajemství radosti spočívá v srdci očištěném od sobeckých přání. Pomoz nám, abychom dokázali nacházet potěšení ve věcech velkých i v maličkostech a abychom byli stále naplněni radostí a vděčností za tvou štědrost a lásku. Zbav nás veškeré povrchnosti a dej, ať ve svém srdci zakoušíme Tvou spásu, abychom Tě vděčně uctívali skrze Ježíše Krista, Tvého Syna a našeho Pána a bratra, který s Tebou a s Duchem svatým žije nyní a na věky. Amen.

1. čtení: 2. Královská 5:1–15c

Píseň: 135

2. čtení: Lukáš 17,11–19

Kázání

Co znamená ocitnout se úplně dole, na dně propasti? Zažili jste někdy pocit, že horší už to být nemůže? Lidé s různými zkušenostmi by takovou situaci nejspíš popsali rozličnými způsoby. Ale jistě by zde mohly rezonovat pojmy jako vážná nemoc nebo ztráta všech životních jistot.

Že se ocitli úplně dole, v samotné hlubině nouze a zoufalství, mohli v biblických dobách pociťovat lidé stížení malomocenstvím. Pod tímto označením se ukrývá vícero druhů kožních onemocnění, nikoli pouze lepra, kterou známe i v současnosti. Ano, ještě stále se tuto nemoc nepodařilo vymýtit, je však našťastí léčitelná. I v Bibli se počítalo s tím, že člověk trpící některou z těchto chorob může být uzdraven, jistě to však bylo vzhledem k tehdejším léčebným prostředkům složitější než dnes. Zvláště v případě skutečného malomocenství byly asi všechny naděje na uzdravení marné. Takto postižení lidé navíc nebyli zasaženi jen tělesně, důsledek onemocnění představovalo také jejich vyloučení ze společnosti. Ocitli se na okraji. Museli žít odděleně od zdravých lidí, odkázáni na jejich milosrdenství. Nesměli se k nikomu přiblížit. Jejich denním chlebem se stala izolace a s ní často patrně též zoufalství a pocit beznaděje.

A právě takto postižení lidé se objevují před Ježíšem. Je pozoruhodné, že tuhle partu tvoří zřejmě jak Židé, tak i minimálně jeden Samařan. Tedy zástupci skupin, které k sobě nepěstovaly zrovna vřelé city. Jenže když se ocitli na úplném dně, bylo jim už asi jedno, odkud kdo z nich pochází a jestli je pravověrný. Prostě na tom všichni byli stejně bídne a krizová situace dokázala spojit i ty, kdo se předtím moc nemuseli.

Malomocní se sice k Ježíšovi nepřiblíží, dodržují odstup, jak předpisy žádají. Ovšem místo toho, aby podle nařízení Zákona volali „nečistý, nečistý“, prosí Pána o smilování. Vidí v něm toho, kdo je může z jejich zoufalé situace vyprostit. Sázejí na něj. Přiznávají, že jsou v koncích. Potřebují jeho pomoc. V dálkovém setkání s Ježíšem se rozhoduje o tom, zda budou žít či nadále jen přežívat.

A co na to Pán Ježíš? Nepronese žádné mocné slovo, neudělá nic podivuhodného. Pouze je předpisově pošle ke kněžím. Ti byli totiž určeni k tomu, aby malomocenství diagnostikovali a zároveň, aby potvrdili jeho vyléčení.

Bude těm mužům takový prostý pokyn stačit? Spolehnu se na Ježíšovu radu, na jeho slovo? Pouhé, obyčejné slovo? Uvěří, že jim může přinést uzdravení?

Malomocní poslechnou a jdou. A po cestě jsou uzdraveni. Jejich nemoc je najednou pryč. A s ní i všechna omezení a ponížení, kterým byli podrobeni. Zase se mohou vrátit do života, zase jsou plnohodnotnými lidmi! Ježíšovo slovo se prokázalo jako mocné a uzdravující. Jako slovo vedoucí k životu.

Jenže teď se tohle seskupení bývalých vyvrhelů trhá. Pouze jeden z nich se vrací, aby Ježíšovi poděkoval a oslavil Boha. „Kde jsou ti ostatní?“, ptá se Ježíš. Jen jeden se vrátil vzdát díky a chválu za své uzdravení, za své vysvobození. Za nový život, který mu byl dán. A ještě je to Samařan. Pro Židy člověk odjinud, cizinec, ten, kdo nepatří mezi „naše lidi“.

Opět je vzorem správného jednání kdosi ze Samařska, jinověrec, špatně věřící. Stejně jako v tom známém podobenství o milosrdném Samařanu. Člověk, který není náš, člověk, který stojí proti nám. A přece je mnohem lepší než ti naši. V Ježíšově působení se totiž prolamují bariéry mezi přáteli a nepřáteli, mezi námi a jimi. Boží náruč je otevřena všem lidem. I to je potřeba si stále znovu připomínat, zvláště při pohledu na lidi odjinud, na ty, s nimiž nemáme nebo ani nechceme mít mnoho společného. Možná se vám už stalo, že jste byli pozitivně překvapeni jednáním člověka, o němž jste neměli zrovna valné mínění. K hodnocení a posuzování druhých tedy přistupujme opatrně. Docela snadno se můžeme mýlit, vždyť do lidí nevidíme.

Ten Samařan dokáže být vděčný. A umí tu vděčnost a radost projevit. Ježíš mu neslouží pouze jako prostředek k dosažení cíle. Nezajímá jej pouze dar, ale také Dárce. Skutečně v něm poznává toho, v němž působí Boží moc a tahle zkušenost ho promění. Není pouze uzdraven z malomocenství, ale je také zachráněn. Dostal víc než tělesné zdraví. Rozpoznal dobré, zachraňující Boží jednání ve svém životě.

Tem člověk je vzorem opravdové vděčnosti. A také víry, která není vedena pochybenými pohnutkami jako je získání blahobytu a štěstí. Víry, jež si z Boha nedělá nástroj na zajištění vlastního prospěchu a dobrého bydla. Pro niž není ani to pověstné „zdravičko“ tím nejdůležitějším. Není křesťanské myslet si, že budeme-li správně věřit, bude se nám zákonitě dobře dařit a naše tělesné nemoci jednoduše zmizí. Že Pán Bůh na naši žádost vždy poslušně přispěchá a poslouží nám dle našich přání. Skutečná víra má na mysli spíše uzdravení svého nitra, a to prostřednictvím vztahu k Bohu. Usiluje o vnitřní proměnu, kterou v tomto setkání může zakusit jako důsledek Boží lásky.

Ve vztahu k Bohu ale musíme rezignovat na veškeré nároky a zásluhy. Pak jsme ale v jistém smyslu všichni lidmi na okraji. Závislími, potřebnými, jako byli malomocní. Ale o to víc si pak můžeme uvědomovat, jak moc jsme obdarováni, jak moc dostáváme, a že to není vůbec samozřejmé. Kéž v nás proto nachází své místo opravdová radost, vděčnost a chvála Boha.

Píseň: 715

Přímluvy: Přimlouvejme se u Boha slovy „Pane, smiluj se“:

Pane, v setkání s Tebou se proměňovaly a proměňují lidské životy. Prosíme, abychom byli schopni přistupovat k lidem tak, že se při setkání s námi setkají s Tvou láskou. Prosme: Pane, smiluj se.

Přimlouváme se za ty, kdo hrají velkou roli ve světové politice: aby jejich rozhodnutí nepřinášela smrt, aby neutlačovali ani nevykořisťovali žádný národ a žádného člověka, ale sloužili blahu lidí a míru.

Prosme: Pane, smiluj se.

Přimlouváme se za ty, kdo hledají pravdu a smysl života i za ty, kdo se rozhodli následovat Tebe. Buď jim oporou a posiluj je na cestě víry. Prosme: Pane, smiluj se.

Přimlouváme se za rodiny, které se rozpadají, a zvláště za děti, které jsou svědky napětí, nepochopení a konfliktů mezi rodiči. Prosme: Pane, smiluj se.

Přimlouváme se za pokoj na Ukrajině, za potřebnou proměnu Ruska, ale také za naději pro Sýrii, Jemen, Haiti a další země, které se potácejí ve vážných krizích. Prosme: Pane, smiluj se.

Přimlouváme se za sebe, aby v nás byla přítomna radost a vděčnost Bohu za jeho lásku a milosrdenství. Prosme: Pane, smiluj se.

Tichá modlitba

Modlitba Páně

Píseň: 404

Ohlášky

- V úterý se od 17 hod. uskuteční schůze staršovstva a poté setkání našeho staršovstva se zástupci sboru v Trutnově. A v 19 hod. v kostele sv. Jana Křtitele modlitba ve stylu Taizé.
- Ve čtvrtek se od 15:30 sejdou děti na náboženství a od 17:15 následuje setkání střední generace.
- Příští neděli 16. října od 10:30 proběhne přednáška Michaela Pfanna na téma *Českobratrská církev evangelická v období mezi Pražským jarem a Sametovou revolucí*.
- Ve dnech 21.–23. října se v Bělči koná seniorátní rodinný víkend.
- Narozeniny v novém týdnu oslaví Šimon Malý. Přejeme mu vše dobré a Boží požehnání.

Poslání: Žijte v radosti, napravujte své nedostatky, povzbuzujte se, buďte jednomyslní, pokojní, a Bůh lásky a pokoje bude s vámi. (2. Korintským 13,11b)

Požehnání: Sám Pán pokoje ať vám uděluje pokoj vždycky a ve všem. Pán se všemi vámi.

Píseň: 604